

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 40
No. 17

22hb Ogos 1996

*TAMBAHAN No. 60
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 393.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI
(KERAJAAN REPUBLIK CZECH) 1996

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(1) Akta *Akta 53. Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967*, Menteri membuat perintah yang *Akta 543.* berikut:

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Czech) 1996.** Nama.

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Czech dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubungan dengan cukai Malaysia dan cukai Czech (sebagaimana ditakrifkan mengenai tiap-tiap satunya dalam perkiraan itu) dan bahawa adalah suaimanfaat supaya perkiraan itu dikuatkuasakan. Pelepasan cukai dua kali.

JADUAL
(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN
REPUBLIK CZECH BAGI MENGELAKKAN PERCUKAIAN
DUA KALI DAN MENCEGAH PELARIAN FISKAL
BERKENAAN DENGAN CUKAI ATAS PENDAPATAN

KERAJAAN MALAYSIA
DAN
KERAJAAN REPUBLIK CZECH

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan percukaian dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang menjadi pemastautin bagi satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai ke atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak Malaysia dan bagi pihak Republik Czech atau pecah bahagian politiknya atau pihak berkuasa tempatan tanpa mengira cara bagaimana cukai itu dilevikan.
2. Cukai yang sedia ada yang kepadanya Perjanjian ini hendaklah terpakai adalah—
 - (a) di Republik Czech:
 - (i) cukai atas pendapatan individu; dan
 - (ii) cukai atas pendapatan orang di sisi undang-undang; (kemudian daripada ini disebut sebagai “cukai Czech”)
 - (b) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan;
 - (ii) cukai pendapatan tambahan, iaitu cukai pembangunan; dan
 - (iii) cukai pendapatan petroleum; (kemudian daripada ini disebut sebagai “cukai Malaysia”).

3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai ke atas pendapatan yang sama atau sebahagian besarnya sama yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi, cukai-cukai yang sedia ada. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang cukai masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Dalam Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Republic Czech” ertinya wilayah Republik Czech yang mana di bawah undang-undang Czech dan mengikut undang-undang antarabangsa, Republik Czech boleh menjalankan hak kedaulatannya;
- (b) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, dan dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang keatasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada hidup atau tak hidup;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Republik Czech atau Malaysia mengikut kehendak konteksnya;
- (d) istilah “orang” termasuklah individu, syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain yang dikira sebagai orang bagi maksud cukai;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (f) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing bererti suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Czech mengikut kehendak konteksnya;

- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan dan apa-apa entiti lain yang memperolehi tarafnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuatkuasa di suatu Negara Pejanji;
- (i) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali jika kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat di Negara Pejanji yang satu lagi;
- (j) istilah “pihak berkuasa kompeten” ertinya:
 - (i) dalam hal Republik Czech, Menteri Kewangan Republik Czech atau wakilnya yang diberi kuasa; dan
 - (ii) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa.

2. Dalam pemakaian Perjanjian ini oleh Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak selainnya ditakrifkan hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti seperti di bawah undang-undang Negara Pejanji itu berhubungan dengan cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, boleh dikenakan cukai di tempat itu atas alasan domisil, kemastautinan, tempat pengurusan atau apa-apa kriteria lain yang disifatkan serupa.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah yang berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang mana perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);

- (b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara itu, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia ialah rakyatnya;
- (d) jika dia adalah rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat kedua-duanya, maka pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan soal itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika, disebabkan oleh peruntukan perenggan 1, seseorang yang selain daripada seorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana tempat pengurusan yang berkesan terletak.

Perkara 5

ESTABLISHMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini istilah “establishmen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan yang tetap yang melaluinya perniagaan perusahaan secara keseluruhannya atau sebahagiannya dijalankan.
2. Istilah “establishmen tetap” termasuklah terutamanya:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu woksyop;
 - (f) suatu lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana lain tempat pengeluaran sumber alam termasuk kayu atau lain-lain keluaran hutan;
 - (g) suatu kebun atau ladang;
 - (h) suatu tapak bangunan atau pembinaan bangunan, projek pemasangan atau pemasangan atau aktiviti-aktiviti penyeliaan yang berkaitan dengannya yang ujud selama lebih daripada dua belas bulan.
3. Istilah “establishmen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;

- (b) penyenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pameran;
- (c) penyenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh suatu perusahaan yang lain;
- (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
- (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pengiklanan, bagi pembekalan maklumat, bagi penyelidikan saintifik atau aktiviti seumpamanya yang bersifat persediaan atau tambahan untuk perusahaan itu.

4. Seseorang yang bertindak dalam suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi-selain daripada seorang ejen yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 5 terpakai-hendaklah disifatkan sebagai suatu establismen tetap dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu, jika ia mempunyai, dan lazimnya menjalankan dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu, suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti adalah terhad kepada pembelian barangan atau dagangan bagi perusahaan itu dan jika ia menyenggara dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan daripada mana ia selalunya memenuhi pesanan bagi pihak perusahaan itu.

5. Suatu perusahaan Negara Pejanji tidaklah boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi cuma kerana ia menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang-orang itu bertindak mengikut perjalanan biasa urusan mereka. Walau bagaimanapun, apabila aktiviti ejen sedemikian dijalankan secara keseluruhannya atau hampir keseluruhannya bagi pihak perusahaan itu, dia tidaklah boleh dianggap sebagai seorang ejen yang bertaraf bebas jika transaksi di antara ejen dan perusahaan itu tidak dibuat di bawah syarat-syarat selengan.

6. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6**PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH**

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan itu terletak. Istilah ini hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang kepadanya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufuk harta tak alih dan hak kepada pembayaran boleh ubah atau tetap sebagai balasan bagi pengusahaan, atau hak untuk mengusahakan, longgokan galian, telaga minyak atau gas, kuari dan lain-lain tempat pengeluaran sumber alam termasuk kayu atau keluaran hutan yang lain. Kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan secara langsung, penyewaan atau penggunaan harta tak alih itu dalam apa-apa cara lain.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih bagi suatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan peribadi bebas.

Perkara 7**KEUNTUNGAN PERNIAGAAN**

1. Keuntungan suatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebutkan terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu tetapi hanya atas sekian banyak daripada keuntungan yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika suatu perusahaan Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dibuat olehnya jika ia adalah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau seumpamanya di bawah keadaan yang sama atau seumpamanya dan berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia menjadi suatu establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan suatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang boleh dipotong jika establismen tetap itu adalah suatu perusahaan bebas, setakat yang ia dengan munasabahnya boleh diuntukkan bagi establismen tetap itu sama ada dilakukan dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Setakat mana yang lazimnya dalam suatu Negara Pejanji untuk menentukan keuntungan yang dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap berdasarkan kepada pengumpulan jumlah keuntungan perusahaan itu kepada berbagai bahagiannya, tiada apa-apa jua dalam perenggan 2 boleh menghalang Negara Pejanji itu daripada menentukan keuntungan untuk dikenakan cukai melalui pengumpulan sedemikian sebagaimana mengikut kelazimannya. Cara pengumpulan yang diterima-pakai hendaklah, walau bagaimanapun, menjadi sedemikian supaya keputusan hendaklah mengikut prinsip yang dinyatakan di dalam Perkara ini.
5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.
6. Bagi maksud perenggan-perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu, hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk ditentukan sebaliknya.
7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diuruskan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara tersebut tidaklah terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN, PENGANGKUTAN UDARA DAN DARAT

1. Keuntungan yang diperolehi oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi bahagian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau suatu egensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

Jika—

- (a) suatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau
- (b) orang-orang yang sama menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan di antara kedua-dua perusahaan itu dalam perhubungan perdagangan atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang akan dibuat di antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, jika tidak kerana syarat-syarat itu, telah terakru kepada satu daripada perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat tersebut, tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dikenakan cukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu Syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, dividen sedemikian boleh juga dikenakan cukai dalam Negara Pejanji yang syarikat yang membayar dividen itu ialah pemastautin, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi cukai yang dikenakan hendaklah tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar dividen itu.
3. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada pemastautin Republik Czech yang menjadi pemunya benefisialnya hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dikenakan atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan berkenaan dengan pendapatan syarikat. Tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menjejaskan peruntukan undang-undang Malaysia yang di bawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia yang daripadanya cukai Malaysia telah, atau telah disifatkan sebagai, dipotong boleh diselaraskan dengan merujuk kepada kadar cukai yang bersesuaian dengan tahun taksiran Malaysia yang berikutnya selepas sahaja tahun taksiran yang dividen itu telah dibayar.

4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak-hak perbadanan yang lain yang tertakluk kepada layanan percukaian yang sama dengan pendapatan daripada syer mengikut undang-undang percukaian Negara di mana syarikat yang membuat pengagihan itu adalah pemastautin.

5. Peruntukan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, sebagai pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan diri bebas dan pegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap atau perkhidmatan itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

6. Jika syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu kecuali setakat mana dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat mana pegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap yang terletak di Negara yang satu lagi atau menyebabkan keuntungan syarikat yang tak diagihkan dikenakan cukai atas keuntungan syarikat yang tak diagihkan itu, walaupun jika dividen yang dibayar, atau keuntungan tak agih itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

FAEDAH

1. Faedah yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi bolehlah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, faedah itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimaannya adalah pemunya benefisial faedah itu, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 12 peratus daripada amaun kasar faedah itu.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, faedah yang kepadanya pemastautin Republik Czech adalah berhak secara benefisial hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia jika pinjaman atau keterhutangan lain yang berkenaan dengannya faedah itu dibayar adalah suatu pinjaman yang diluluskan sebagaimana yang ditakrifkan dalam seksyen 2(1) Akta Cukai Pendapatan, 1967 Malaysia.

4. Walau apa pun peruntukan perenggan 2 dan 3, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan faedah yang diperolehi oleh Kerajaan daripada Negara yang satu lagi itu. Bagi maksud perenggan ini, istilah “Kerajaan”:

- (a) dalam hal Malaysia, ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:
 - (i) kerajaan Negeri;
 - (ii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) Bank Negara Malaysia;
 - (iv) mana-mana institusi, modal yang mana keseluruhannya dipunyai oleh Kerajaan Malaysia atau kerajaan-kerajaan Negeri, atau pihak berkuasa tempatan sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji;
- (b) dalam hal Republik Czech ertinya Kerajaan Republik Czech dan hendaklah termasuk:
 - (i) kerajaan Negeri;
 - (ii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) Bank Negeri Republic Czech;
 - (iv) mana-mana institusi, modal yang mana keseluruhannya dipunyai oleh Kerajaan Republic Czech atau kerajaan Negeri atau pihak-pihak berkuasa tempatan sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji.

5. Istilah “faedah” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagar secara gadai-janji atau tidak, dan sama ada memberi hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur.

6. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial faedah itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana faedah itu terbit, melalui suatu establismen tetap atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan diri bebas dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya faedah itu dibayar adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap atau perkhidmatan itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana yang mengena, hendaklah terpakai.

7. Faedah hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara Pejanji jika pembayar adalah Negara itu sendiri, suatu pecah bahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar faedah itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya keterhutangan yang ke atasnya faedah yang dibayar itu dikenakan, dan faedah itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka faedah itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

8. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan istimewa di antara pembayar dan pemunya benefisial atau di antara kedua-dua mereka dan seorang yang lain, amaun faedah yang dibayar itu, setelah menimbangkan tuntutan hutang yang baginya faedah itu dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi pertimbangan wajar kepada peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti tersebut bolehlah juga dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial royalti itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 12 peratus daripada amaun kasar royalti itu.

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pembayaran apa-apa jenis yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa paten, cap dagangan, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau apa-apa hakcipta karya saintifik, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, perdagangan atau saintifik, atau bagi maklumat berkaitan dengan pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik, dan apa-apa hakcipta bagi kerja kesusasteraan atau kesenian.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, selaku pemastautin Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit suatu perniagaan melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan diri bebas dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti

dibayar itu adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap atau perkhidmatan itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Pekara 15, mengikut mana yang mengena, hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara Pejanji itu sendiri, suatu pecah bahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau pemastautin Negara itu. Jika walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia adalah pemastautin Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengan obligasi untuk membayar royalti itu dilakukan, dan royalti tersebut adalah ditanggung oleh establismen tetap itu maka royalti itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan istimewa di antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan seorang lain, amaun royalti yang telah dibayar, setelah menimbang penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu telah dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui baginya oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian yang wajar kepada peruntukan Perjanjian ini.

7. Royalti yang diperolehi oleh seorang pemastautin Republik Czech sebagai royalti yang, seperti sewaan filem, adalah tertakluk kepada duti penyewaan filem sinematograf di Malaysia, hendaklah tidak dikenakan cukai Malaysia.

Perkara 13

FEE TEKNIK

1. Fee teknik yang diperolehi dari satu daripada Negara-negara Pejanji oleh seseorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi yang adalah pemunya benefisial fee teknik itu dan adalah tertakluk kepada cukai di Negara yang satu lagi itu berkenaan dengannya fee teknik itu boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang disebut terdahulu itu pada suatu kadar tidak melebihi 10 peratus amaun kasar fee teknik.

2. Istilah “fee teknik” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain daripada kepada pekerja orang yang membuat bayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang berbentuk teknik, pengurusan atau perundingan.

3. Peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fee teknik, sebagai pemastautin Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu dalam mana fee teknik itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan diri bebas, dan fee teknik itu adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap atau perkhidmatan itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

4. Fee teknik hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayar adalah Negara Pejanji itu sendiri, suatu pecah bahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fee teknik tersebut adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka fee teknik itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fee teknik itu dilakukan, dan fee teknik itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.

5. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan istimewa di antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan seorang lain, amaun fee teknik yang telah dibayar melebihi, atas apa jua sebab, amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika sekiranya tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah hanya terpakai bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian yang berlebihan daripada bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian yang wajar kepada peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

LABA MODAL

1. Laba daripada pemberimilikan harta tak alih, sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana harta tak alih itu terletak.

2. Laba daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian harta perniagaan establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih berkaitan dengan asas tetap kepunyaan pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan peribadi bebas, termasuk apa-apa laba daripada pemberimilikan establismen tetap sedemikian (bersendirian atau bersama dengan keseluruhan perusahaan) asas tetap itu, bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi itu. Walau bagaimanapun, laba daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan

oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji dalam lalu lintas antarabangsa dan harta alih yang berhubungan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara di mana perusahaan itu menjadi pemastautin.

3. Laba daripada pemberimilikan mana-mana harta atau aset, selain daripada yang disebut di dalam perenggan 1 dan 2 hendaklah dikenakan cukai hanya di dalam Negara Pejanji dalam mana pemberimilik itu ialah pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERIBADI BEBAS

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau lain-lain aktiviti bebas yang seumpama sifatnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu. Walau bagaimanapun, jika perkhidmatan peribadi bebas adalah dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi maka pendapatan itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi dalam hal-hal keadaan yang berikut:

- (a) jika dia tinggal di Negara yang satu lagi adalah bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang sampai kepada atau melebihi agregat 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan; atau
- (b) jika saraan bagi perkhidmatannya di Negara yang satu lagi adalah sama ada diperolehi daripada pemastautin Negara itu atau ditanggung oleh establismen tetap yang mana orang yang bukan pemastautin di Negara itu mempunyai di Negara itu dan dalam mana-mana hal melebihi 4,000 dolar Amerika Syarikat dalam tahun kalendar yang berkenaan, walau apa pun dia tinggal di Negara itu adalah untuk suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah kurang daripada 183 hari dalam tahun kalendar itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah terutamanya aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran dan juga aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 16

PERKHIDMATAN PERIBADI TANGGUNGAN

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 17, 19 dan 20, gaji, upah dan lain-lain saraan yang seumpamanya yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperolehi daripadanya boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang tidak melebihi agregat 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, majikan yang bukannya pemastautin di Negara yang satu lagi; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh establismen tetap yang dipunyai oleh majikan di Negara yang satu lagi.

3. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa oleh perusahaan suatu Negara Pejanji, boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 17

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan pembayaran seumpamanya yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 18

ARTIS DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 15 dan 16, pendapatan yang diperolehi oleh penghibur awam, seperti artis teater, wayang gambar, radio atau televisyen, dan ahli muzik, dan oleh olahragawan daripada aktiviti persendirian mereka yang sedemikian boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji, dalam mana aktiviti itu dijalankan.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau olahragawan atas sifatnya yang sedemikian terakru tidak kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi kepada orang yang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana aktiviti-aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, pendapatan yang diperolehi daripada aktiviti-aktiviti sedemikian, sebagaimana ditakrifkan dalam perenggan 1, dijalankan dalam rangka pertukaran kebudayaan antara Kerajaan kedua-dua Negara, hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara Pejanji itu dalam mana aktiviti itu dijalankan.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh Negara Pejanji atau pecah bahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatannya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau pecah bahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, saraan tersebut hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan penerimanya adalah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:
 - (i) menjadi rakyat Negara itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan itu.
2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji, pecah bahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara, pecah bahagian politik atau pihak berkuasa tempatan itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
3. Peruntukan Perkara 15, 17, dan 20 hendaklah terpakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang beri kaitan dengan apa-apa perdagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau pecah bahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya.

Perkara 20

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 19, apa-apa pencen dan lain-lain saraan yang seumpamanya bagi pekerjaan yang lalu atau apa-apa anuiti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seseorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Istilah “anuiti” termasuklah sejumlah wang yang dinyatakan yang kena dibayar secara berkala pada masa-masa yang dinyatakan, semasa hayat atau dalam tempoh masa yang dinyatakan atau boleh ditentukan, di bawah obligasi untuk membuat pembayaran sebagai pulangan bagi balasan yang cukup dan penuh dalam bentuk wang atau nilai wang.

Perkara 21

PENUNTUT DAN PELATIH

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan sedang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau lain-lain institusi pendidikan yang diiktiraf seumpamanya di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai perantis perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan mana-mana satu Negara atau daripada pertubuhan saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan mana-mana satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu mengenai:

- (i) segala remitan dari luar negara bagi maksud penyenggaraan, pendidikan, pengkajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) amaun pemberian, elaun atau award tersebut; dan
- (iii) apa-apa saraan yang diterima berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan itu dilaksanakan berkaitan dengan pengkajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud penyenggaraannya dan kehadirannya dalam Negara yang satu lagi tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana kalendar tahunan.

Perkara 22

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej atau lain-lain institusi pendidikan yang seumpamanya, melawat Negara yang satu lagi bagi tempoh yang tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi itu maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi pendidikan tersebut hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu atas apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan itu yang tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.

2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu diusahakan terutamanya bagi faedah persendirian seseorang atau orang-orang tertentu.

Perkara 23

PENDAPATAN YANG TIDAK DISEBUTKAN DENGAN NYATA

Butiran-butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebutkan dengan nyata dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali jika pendapatan itu diperolehi daripada sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, ia boleh juga dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 24

PENGHAPUSKAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain daripada Malaysia, cukai Republik Czech yang kena dibayar di bawah undang-undang Czech dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Czech hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian adalah dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang adalah pemastautin Czech kepada suatu syarikat yang adalah pemastautin Malaysia dan yang memiliki tidak kurang daripada 15 peratus saham mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Czech yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidaklah boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sepertimana yang dihitungkan sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan berkenaan.

2. Bagi maksud-maksud perenggan 1, istilah “cukai Czech yang dibayar” hendaklah disifatkan termasuk apa-apa amaun cukai Czech yang sepatutnya, di bawah undang-undang Republik Czech dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar ke atas apa-apa pendapatan yang diperolehi daripada punca di Czech jika pendapatan itu tidak dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Czech menurut kuasa:

- (i) undang-undang galakan untuk promosi pembangunan ekonomi Czech setakat yang ianya berkuatkuasa pada, dan masih belum diubahsuaikan sejak, tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau telah diubahsuaikan hanya dalam perkara kecil supaya tidak akan menjejaskan sifat amnya; atau

- (ii) apa-apa peruntukan lain yang mungkin kemudiannya diperkenalkan di Czech sebagai ubahsuaian, atau sebagai tambahan kepada undang-undang itu setakat yang ianya dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa kompeten Negara Negara Pejanji sebagai sebahagian besarnya mempunyai sifat yang seumpamanya.

3. Dalam hal pemastautin Czech, pencukaian dua kali bolehlah dielakkan seperti berikut:

Republik Czech apabila mengenakan cukai ke atas pemastautinnya boleh memasukkan ke dalam asas cukai atas mana cukai itu dikenakan butir-butir pendapatan yang mengikut peruntukan Perjanjian ini boleh juga dikenakan cukai di Malaysia, tetapi hendaklah membenarkan sebagai suatu pemotongan daripada amaun cukai yang dihitung atas suatu asas sedemikian suatu amaun yang sama dengan cukai yang dibayar di Malaysia. Jika pendapatan sedemikian ialah suatu dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang adalah pemastautin Malaysia kepada suatu syarikat yang adalah pemastautin Republik Czech dan yang memiliki tidak kurang daripada 15 peratus saham mengundi syarikat yang membayar dividen itu, pemotongan itu hendaklah mengambil kira cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang darinya dividen itu dibayar. Pengurangan sedemikian tidaklah boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Czech itu, yang dihitung sebelum pemotongan itu diberi, yang adalah berpatutan dengan pendapatan yang, mengikut peruntukan Perjanjian ini, boleh dikenakan cukai di Malaysia.

4. Bagi maksud perenggan 3, istilah “cukai yang dibayar di Malaysia” hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia yang sepatutnya, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar atas:

- (a) apa-apa pendapatan yang diperolehi daripada punca-punca di Malaysia jika pendapatan itu tidak dikenakan cukai mengikut kadar yang kurang atau dikecualikan daripada cukai Malaysia menurut kuasa:
 - (i) Seksyen 54A, 60A, 60B dan Jadual 7A Akta Cukai Pendapatan 1967 Malaysia; atau
 - (ii) undang-undang galakan bagi promosi pembangunan ekonomi Czech, setakat yang ianya berkuatkuasa pada dan masih belum diubahsuaikan semenjak, tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau telah diubahsuaikan hanya dalam perkara kecil supaya tidak akan menjejaskan sifat amnya; atau

- (iii) apa-apa peruntukan lain yang mungkin kemudiannya diperkenalkan di Malaysia sebagai ubahsuaian, atau sebagai tambahan kepada undang-undang itu setakat yang ianya dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji sebagai sebahagian besarnya mempunyai sifat yang seumpamanya;
- (b) faedah yang mana perenggan 3 Perkara 11 terpakai jika faedah itu tidak dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut perenggan itu.

5. Bagi maksud perenggan 3, jika royalti yang diperolehi daripada pemastautin Republik Czech adalah, seperti sewaan filem, tertakluk kepada duti sewa filem sinematograf di Malaysia, duti itu hendaklah disifatkan sebagai cukai Malaysia.

Perkara 25

TAK BERDISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang adalah berlainan atau lebih membebaskan daripada pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal-keadaan yang sama adalah atau boleh tertakluk.
2. Pencukaian atas sesuatu establismen tetap yang suatu perusahaan Negara Pejanji mempunyai di Negara Pejanji yang satu lagi tidaklah boleh dilevikan secara kurang baiknya di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaian yang dilevikan ke atas perusahaan-perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidaklah boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan sesuatu Negara Pejanji supaya memberi kepada pemastautin-pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun, pelepasan dan pengurangan diri bagi maksud cukai dengan mengambil kira taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikannya kepada pemastautinnya sendiri.
3. Perusahaan sesuatu Negara Pejanji, yang modalnya dimiliki atau dikawal secara keseluruhannya atau sebahagiannya, secara langsung atau tak langsung, oleh seorang atau lebih daripada seorang pemastautin Negara yang satu lagi, tidaklah tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebaskan daripada pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya lain-lain perusahaan yang seumpamanya bagi Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau bolehlah tertakluk.

4. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 26

PROSEDUR PERSEKUTUAN BERSAMA

1. Jika seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan baginya pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, ia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang pencukaian Negara-Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji di mana ia adalah pemastatutin.
2. Pihak berkuasa kompeten hendaklah berusaha, jika bantahan itu didapatinya mempunyai justifikasi dan jika ia sendirinya tidak dapat mencapai penyelesaian yang wajar, untuk menyelesaikan kes itu dengan persetujuan bersama dengan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang satu lagi, dengan maksud mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian itu.
3. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan dengan cara Perjanjian bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian itu. Mereka boleh juga berunding bersama-sama bagi menghapuskan pencukaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian.
4. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai suatu persetujuan bagi maksud perenggan yang terdahulu dari ini.

Perkara 27

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat yang perlu bagi melaksanakan peruntukan Perjanjian ini atau undang-undang tempatan Negara-Negara Pejanji berkaitan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini khususnya bagi pencegahan atau pengesanan pelarian atau pengelakan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang ditukar hendaklah dianggap sebagai rahsia dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah atau badan pentadbiran) yang terlibat dalam pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan berhubung dengan, cukai yang tertakluk kepada Perjanjian ini.

2. Tidak sekali-kali boleh peruntukan perenggan 1 ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas satu Negara Pejanji obligasi:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk membekalkan butir-butir yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia tred, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses tred, atau maklumat, yang pendedahannya akan menjadi bertentangan dengan polisi awam.

Perkara 28

AGEN DIPLOMATIK DAN PEGAWAI KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal pegawai diplomatik atau konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 29

MULA BERKUATKUASA

1. Perjanjian ini hendaklah diratifikasikan dan suratcara ratifikasi hendaklah ditukar di PRAGUE dengan secepat mungkin.

2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa setelah pertukaran suratcara ratifikasi dan peruntukan-peruntukannya hendaklah berkuatkuasa:

- (a) di Malaysia:

berkenaan dengan cukai Malaysia bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas 1hb Januari dalam tahun kalendar yang kedua yang selepas sahaja tahun dalamnya Perjanjian ini mula berkuatkuasa;

(b) di Republik Czech:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan di punca, kepada amaun yang diperolehi pada atau selepas 1 hb Januari dalam tahun kalendar yang berikutnya selepas sahaja tahun yang dalamnya mana Perjanjian mula berkuatkuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, kepada cukai yang kena dibayar untuk mana-mana tahun yang boleh dicukai bermula pada atau selepas 1 hb Januari dalam tahun kalendar yang berikutnya selepas sahaja tahun yang dalamnya Perjanjian mula berkuatkuasa.

Perkara 30

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa sehingga ditamatkan oleh salah satu daripada Negara Pejanji. Mana-mana satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberikan notis penamatan secara bertulis sekurang-kurangnya enam bulan sebelum berakhirnya mana-mana tahun kalendar selepas sahaja tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuatkuasa. Dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti daripada berkuatkuasa:

(a) di Republik Czech:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan di punca, kepada amaun yang diperolehi pada atau selepas 1 hb Januari dalam tahun kalendar yang berikutnya selepas sahaja tahun dalam mana notis diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai-cukai lain atas pendapatan, kepada cukai-cukai yang kena dibayar untuk mana-mana tahun yang boleh dicukai bermula pada atau selepas 1 hb Januari dalam tahun kalendar yang berikutnya selepas sahaja tahun dalam mana notis diberikan;

(b) di Malaysia:

berkenaan dengan cukai Malaysia bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas 1 hb Januari dalam tahun kalendar yang kedua yang selepas sahaja tahun dalam mana notis diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di KUALA LUMPUR pada 8 haribulan Mac 1996, dalam Bahasa Malaysia, bahasa Czech dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga naskah adalah sama sah. Dalam hal jika terdapat pemesongan dalam tafsiran, naskah bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

BAGI PIHAK KERAJAAN
MALAYSIA

BAGI PIHAK KERAJAAN
REPUBLIK CZECH

Dibuat 25 Julai 1996.
[Perb. 0.6869/52; PN. (PU²) 80/A.]

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF
THE CZECH REPUBLIC) ORDER 1996

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order: *Act 53.*
Act 543.

1. This Order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Czech Republic) Order 1996.** *Citation.*

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Czech Republic with a view of affording relief from double taxation in relation of Malaysian tax and Czech tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect. *Double taxation relief.*

SCHEDULE
(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT
TO TAXES ON INCOME

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND
THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of Malaysia and on behalf of the Czech Republic or of its political subdivision or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. The existing taxes to which the Agreement shall apply are—
 - (a) in the Czech Republic:
 - (i) the tax on income of individuals; and
 - (ii) the tax on income of legal persons;
(hereinafter referred to as “Czech tax”);
 - (b) in Malaysia:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the supplementary income tax, that is development tax; and
 - (iii) the petroleum income tax;
(hereinafter referred to as “Malaysian tax”).

3. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify to each other any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Czech Republic” means the territory of the Czech Republic over which under the Czech laws and in accordance with the international law, the Czech Republic may exercise its sovereign rights;
 - (b) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia as in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean the Czech Republic or Malaysia as the context requires;
 - (d) the term “person” comprises an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;
 - (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (g) the term “tax” means Malaysian tax or Czech tax, as the context requires;
 - (h) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of the Czech Republic, the Minister of Finance of the Czech Republic or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative.

2. In the application of the Agreement by a Contracting State, any term not otherwise defined in shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State relating to the taxes which the subject of this Agreement.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the law of that State, is liable to taxation therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” shall include especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop;
- (f) a mine, an oil or gas well, quarry or other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
- (g) a farm or plantation;
- (h) a building site or construction, installation or assembly project or supervisory activities in connection with it which exist for more than twelve months.

3. The term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character for the enterprise.

4. A person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State-other than an agent of an independent status to whom paragraph 5 applies-shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if he has, and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise and if he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise.

5. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status if the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

6. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Agreement, the term "immovable property" shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property, accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses including executive and general administrative expenses which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, in so far as they are reasonably allocable to the permanent establishment whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles laid down in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purpose of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment, shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING, AIR AND LAND TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of the ships or aircraft derived by a resident of a Contracting State through participation in a pool, in a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State, and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the law of that State, but the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

3. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of the Czech Republic who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company. Nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.

4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or services. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on dividends paid by the company except in so far as such dividends are paid to a resident of that other State or in so far as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid, or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 12 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest to which a resident of the Czech Republic is beneficially entitled shall be exempt from Malaysian tax if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is an approved loan as defined in section 2(1) of the Income Tax Act, 1967 of Malaysia.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State. For the purposes of this paragraph, the term “Government”:

(a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:

- (i) the governments of the States;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the Bank Negara Malaysia;
- (iv) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Malaysia or the governments of the States, or the local authorities as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

(b) in the case of the Czech Republic means the Government of the Czech Republic and shall include:

- (i) the governments of the States;
- (ii) the local authorities;
- (iii) Czech State Bank;
- (iv) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of the Czech Republic or the governments of the States or the local authorities as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment or performs in that other State independent personal services and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or services. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 12 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or any copyright of scientific work, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience and any copyright of literary or artistic work.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise a business through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or services. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

7. Royalties derived by a resident of the Czech Republic, being royalties that, as film rentals, are subject to the cinematograph film-hire duty in Malaysia, shall not be liable to Malaysian Tax.

Article 13

TECHNICAL FEES

1. Technical fees derived from a Contracting State by a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof and is subject to tax in that other State in respect thereof may be taxed on the first-mentioned State at a rate not exceeding 10 per cent of the gross amount of the technical fees.

2. The term “technical fees” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the technical fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the technical fees arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services, and the technical fees are effectively connected with such permanent establishment or such services. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

4. Technical fees shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the technical fees, whether he is a resident of a Contracting State or not, has

in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the technical fees was incurred, and such technical fees are borne by such permanent establishment, then such technical fees shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the technical fees paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

CAPITAL GAINS

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State. However, gains from the alienation of ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.

3. Gains from the alienation of any property or assets, other than those mentioned in paragraphs 1 and 2 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State. However, if independent personal services are performed in the other Contracting State such income may be taxed in the other State in the following circumstances:

- (a) if his stay in the other State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned; or

- (b) if the remuneration for his services in the other State is either derived from residents of that State or borne by a permanent establishment which a person not resident in that State has in that State and which in either case exceeds 4,000 US dollars in the calendar year concerned, notwithstanding that his stay in that State is for a period or periods amounting to less than 183 days during that calendar year.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 17

DIRECTOR'S FEES

Director's fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 18

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by public entertainers, such as theatre, motion picture, radio or television artistes and musicians, and by athletes from their personal activities as such may be taxed in the other Contracting State, in which these activities are exercised.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived from such activities, as defined in paragraph 1, performed within the framework of cultural exchange between the Governments of both States, shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activities are exercised.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or a local authority thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:

- (i) is a national of that other State; or
- (ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of performing the services.

2. Any pensions paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State, political subdivision, local authority thereof shall be taxable only in that State.

3. The provisions of Articles 15, 17 and 20 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

PENSION AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, any pensions and other similar remuneration for past employment or any annuity arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term “annuity” includes a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

Article 21

STUDENTS AND TRAINEES

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration received in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance and his presence in the other State does not exceed 183 days in any calendar year.

Article 22

TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college or other similar educational institution, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research which is subject to tax in the first-mentioned Contracting State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 23

INCOME NOT EXPRESSLY MENTIONED

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 24

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Czech tax payable under the laws of the Czech Republic and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from the Czech Republic shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of the Czech Republic to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 15 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Czech tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. For the purposes of paragraph 1, the term “Czech tax payable” shall be deemed to include any amount of Czech tax which would, under the law of the Czech Republic and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in the Czech Republic had the income not been reduced or exempted from Czech tax by virtue of:

- (i) incentive laws for promotion of economic development of the Czech Republic, so far as they were in force on, and have not been modified since, the date of signature of the Agreement or have been modified only in minor respects so as not to affect their general character; or
- (ii) any other provisions which may subsequently be introduced in the Czech Republic in modification of, or in addition to those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

3. In the case of a resident of the Czech Republic, double taxation shall be avoided as follows:

The Czech Republic when imposing taxes on its residents may include in the tax base upon which such taxes are imposed the items of income which according to the provisions of this Agreement may also be taxed in Malaysia, but shall allow as a deduction from the amount of tax computed on such a base an amount equal to the tax paid in Malaysia. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of the Czech Republic and which owns not less than 15 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the deduction shall take into account Malaysian tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Czech tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Malaysia.

4. For the purposes of paragraph 3, the term “tax paid in Malaysia” shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable on:

- (a) any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at reduced rate or exempted from Malaysian tax by virtue of:
 - (i) Section 54A, 60A, 60B and Schedule 7A of the Income Tax Act 1967 of Malaysia; or
 - (ii) incentive laws for promotion of economic development of Malaysia, so far as they were in force on, and have not been modified since, the date of signature of the Agreement or have been modified only in minor respects so as not to affect their general character; or

- (iii) any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character;
 - (b) interest to which paragraph 3 of Article 11 applies had that interest not been exempted from Malaysian tax in accordance with that paragraph.
5. For the purpose of paragraph 3, where royalties derived by a resident of the Czech Republic are, as film rentals, subject to cinematograph film hire duty in Malaysia, that duty shall be deemed to be Malaysian tax.

Article 25

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or many requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.
4. In this Article, the term “taxation” means taxes to which this Agreement applies.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may,

notwithstanding the remedies provided by the laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual Agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Agreement in particular for the prevention or detection of evasion or avoidance of taxes covered by this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment, collection, enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject of the Agreement.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the Contracting States the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 28

DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall effect the fiscal privileges of diplomatic or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at PRAGUE as soon as possible.

2. This Agreement shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification and its provisions shall have effect:

(a) in Malaysia:

in respect of Malaysian tax for any year of assessment beginning on or after 1st January in the second calendar year following the year in which the Agreement enters into force;

(b) in the Czech Republic:

(i) in respect of taxes withheld at source, to amounts derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which the Agreement enters into force;

(ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the Agreement enters into force.

Article 30

TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

(a) in the Czech Republic—

(i) in respect of taxes withheld at source, to amounts derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;

(ii) in respect of other taxes on income, and taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;

(b) in Malaysia—

in respect of Malaysian tax for any year of assessment beginning on or after 1st January in the second calendar year following the year in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Kuala Lumpur this 8 day of March 1996 in Bahasa Malaysia, the Czech, and English language, all texts being equally authentic. In case of any divergency of interpretation, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF THE
CZECH REPUBLIC

Made 25 July 1996.
[Perb. 0.6869/52; PN. (PU²) 80/A.]

ANWAR IBRAHIM,
Minister of Finance

(To be laid before the Dewan Rakyat in pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)